

Opis idei i założenia projektowe

Idea

Zadaniem projektowym było stworzenie koncepcji architektoniczno-urbanistycznej Centrum Inicjatyw Kulturalnych w Komorowie. Całość założenia została oparta o szczegółowe analizy najbliższego otoczenia opracowywanego terenu. Charakter kameralnego parku przenikający się z wielostronnym otwarciem na istniejącą infrastrukturę stanowi o idei projektu: wpisanie nowej zabudowy w zastany kontekst urbanistyczny w sposób jak najbardziej uwydatniający walory lokalizacyjne i przyrodnicze działki.

Głównym celem projektu było stworzenie budynku otwartego i przenikającego się z zewnętrznym otoczeniem, z łatwym dostępem i czytelnym układem komunikacyjnym. Wykonane pod tym kątem analizy udostępnionej dokumentacji, istniejącej zabudowy, komunikacji, przyrody i krajobrazu pozwoliły wytonić założenia projektowe dla opracowywanego terenu.

Założenia projektowe

Podstawowymi założeniami były:

- wpisanie budynku w historyczny plan miasta ogrodu Komorowa
- wpisanie założenia w planowany układ urbanistyczny, spełnienie wytycznych Miejsowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego,
- powiązanie układów komunikacyjnych budynku, działki i otoczenia
- wielostronna otwartość budynku CIK oraz terenu przyległego
- czytelny układ funkcjonalny,
- współczesny charakter zabudowy,
- ekonomika rozwiązań,
- niskie koszty eksploatacji,
- prostota rozwiązań architektonicznych,
- projektowanie zgodne z zasadami zrównoważonego rozwoju i ekologii.

Opis koncepcji zagospodarowania terenu i kubatury budynku

Zagospodarowanie terenu i obsługa komunikacyjna

W aspekcie przestrzennym, podstawowe założenia to:

- lokalizacja budynku w sposób jak najmniej kolidujący z istniejącymi drzewami,
- uporządkowanie ciągów pieszych,
- uporządkowanie komunikacji kołowej; propozycja ciągu pieszo-rowerowego i rozplanowanie miejsc postojowych,
- stworzenie stref rekreacyjnych o różnym charakterze, dostosowanych do potrzeb użytkownika; siłownia na świeżym powietrzu, plac zabaw, łąki kwietne, skate park,
- podkreślenie strefy wejściowej w postaci placu, wycofanie strefy wejściowej w stosunku do wykreowanej pierzei,
- stopniowanie wysokości zabudowy, w sposób niekontrastujący z istniejącą zabudową,
- rozdzielenie strefy komunikacyjnej od miejsc rekreacyjnych dostępnych dla dzieci,
- otwarcie budynku na teren rekreacyjny poprzez otwarty dziedziniec,
- czytelne strefowanie terenu.

Budynek CIK

W aspekcie przestrzennym i kubaturowym bryły budynku, podstawowe założenia to:

- połączenie budynku z parkiem,
- stworzenie funkcjonalnej linii wzajemnych relacji: sala widowiskowa – hol – dziedziniec – park,
- stworzenie w całości parterowego obiektu, dostępnego dla osób z niepełnosprawnościami,
- połączenie budynku z otoczeniem za pomocą ciągów pieszych w postaci pergoli i otwartego dziedzińca,
- dziedziniec jako opcja prowadzenia w jego obrębie zajęć artystycznych,
- przezierność budynku umożliwiającą obserwację tego, co dzieje się wewnątrz budynku,
- przeszklona elewacja pozwalająca na stałe wystawy artystyczne,

- przeszklone sale zajęciowe umożliwiające inspirację przyrodą
- podzielenie układu funkcjonalno-przestrzennego na poszczególne bloki,
- optymalne rozmieszczenie funkcji pod względem zapotrzebowania na światło dzienne i izolację akustyczną,
- stworzenie holu łączącego bloki funkcjonalne, będącego jednocześnie reprezentacyjnym miejscem spotkań,
- integracyjny charakter holu połączonego z kawiarnią i dziedzińcem.

Opis układu funkcjonalno-przestrzennego

Wejścia do budynku

Główne wejście do budynku znajduje się od zachodu czyli od ul. Kolejowej. Wejście, jako element stanowiący o charakterze miejsca, połączono z otwartą kawiarnią sprzyjającą integracji użytkowników. Dodatkowo, do budynku można wejść od strony południowej, czyli przez dziedziniec oraz od strony wschodniej, gdzie na podstawie istniejącej w sąsiedztwie ścieżki oraz przebiegów na działce zaprojektowano „tylne” wejście do budynku. Wejścia zostały zaprojektowane w jednej osi i ukierunkowane są na centralny hol. Wejście techniczne zaprojektowano w północnej części budynku.

Komunikacja w budynku

Komunikacja w budynku ma charakter centralny w postaci dużego, reprezentacyjnego holu łączącego bloki poszczególne bloki funkcjonalne: blok audio-wizualny, blok zajęć plastycznych, blok zajęć ruchowych i blok pomieszczeń administracyjnych, sanitarnych i technicznych. Chcąc stworzyć z komunikacji miejsce spotkań ukształtowano ją w ścisłym połączeniu z dziedzińcem oraz otwartą kawiarnią.

Blok pomieszczeń audio-wizualnych

Na blok pomieszczeń audiowizualnych składa się mini kino, sala technik multimedialnych, sala widowiskowa i przyległe pomieszczenia techniczne. Pomieszczenia te zaprojektowano mając na uwadze różnorodność wydarzeń i ilość użytkowników.

- **Sala technik multimedialnych** została umieszczona w strukturze budynku w sposób zapewniający oświetlenie światłem naturalnym i połączona z mini kinem przy pomocy pomieszczenia technicznego.
- **Mini kino** zaprojektowano w sposób zapewniający dobrą izolację akustyczną oraz łatwość dostępu z holu wejściowego, przy portierni.
- **Sala widowiskowa** została zaprojektowana z możliwością całkowitego otwarcia się na hol dzięki ruchomym ścianom. Ze względu na rangę jej wysokość została zwiększona do 7m. Ponadto, została wyposażona w kieszeń na składaną widownię oraz pomieszczenia pomocnicze takie jak: garderoba, magazyn, pomieszczenie obsługi audio-wizualnej. Kształt sali zapewnia różnorodną aranżację nie tylko samej sali ale również połączenie układu sala widowiskowa – hol – dziedziniec – park.

Blok pomieszczeń zajęć plastycznych

W skład tego bloku wchodzi przestronna sala warsztatowa z przyległymi magazynami. Sala posiada regularny, prostokątny kształt. Możliwy jest jej podział na trzy strefy i równoległe prowadzenie zajęć np. z malarstwa, rysunku i rzeźby. Sala doświetlona jest od strony południowo-wschodniej oraz południowej. Pomieszczenie posiada wyjście na dziedziniec i otwarcie widokowe na otaczającą zielen, co umożliwia prowadzenie zajęć w terenie oraz inspirowanie się w czasie ich trwania przyrodą.

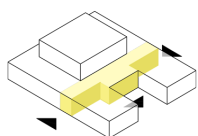
Blok pomieszczeń zajęć ruchowych

Sala zajęć ruchowych została umiejscowiona w budynku w sposób umożliwiający jej izolację akustyczną od reszty budynku. Dodatkowy bufor akustyczny od całego kompleksu stanowi zespół szatni wraz z

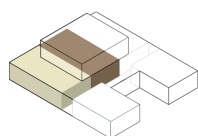
sanitariatami posiadających bezpośrednie wejścia na salę warsztatową. Sala posiada lustro z drążkiem na ścianie wschodniej. Taka lokalizacja lustra, minimalizuje ryzyko nieprzyjemnych odbić promieni słonecznych, które mogłyby utrudnić prowadzenie zajęć.

Blok pomieszczeń administracyjnych, sanitarnych i technicznych

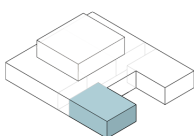
Pomieszczenia te zostały usytuowane w północno-wschodniej części budynku. Są to przede wszystkim pomieszczenia przeznaczone do obsługi technicznej budynku, pomieszczenie socjalne dla pracowników oraz toalety dla odwiedzających.

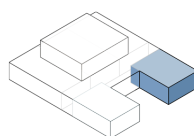
GŁÓWNA
KOMUNIKACJA

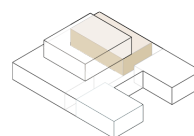
BLOK POMIESZCZEŃ
AUDIO-WIZUALNYCH

BLOK POMIESZCZEŃ
ZAJĘĆ PLASTYCZNYCH

BLOK POMIESZCZEŃ
ZAJĘĆ RUCHOWYCH

BLOK POMIESZCZEŃ
TECH. ADM. SANIT.

Rozwiązania architektoniczne i konstrukcyjne

Idea

Koncepcja projektu została oparta o oś biegnącą wzdłuż działki, która stanowi element determinujący podział na poszczególne strefy zarówno części zewnętrznych rekreacyjnych jak i samego budynku. Całe założenie zostało zaprojektowane jako zespół figur geometrycznych powstałych w wyniku ortogonalnych podziałów działki.

W podziały terenu został wkomponowany budynek, ukształtowany z poszanowaniem dla jak największej ilości istniejących drzew. Obrazem tego jest znajdujące się wewnątrz dziedzińca istniejące drzewo.

Obiekt został zaprojektowany zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju, z naturalnych materiałów, z dużym naciskiem na wykorzystanie pasywnych źródeł energii i zasobów wodnych.

Bryła

Budynek zaprojektowano jako zespół prostokątnych brył ułożonych w kształcie litery „U”. Salę widowiskową, wymagającą wyższej wysokości, umiejscowiono w centralnej części budynku, tak aby delikatnie stopniować wysokość bryły. Bryła budynku z zewnątrz ma stanowić nienachalną, wkomponowaną w najbliższe otoczenie strukturę, podkreśloną przez prosty rytm lekkiej drewnianej fasady wraz z przeszkleniami i materiałami odbijającymi wszechobecną na opracowywanym terenie zieleni.

Elewacja

Założeniem projektowym było stworzenie minimalistycznych, prostych i wyrafinowanych elewacji połączonych z otoczeniem. Są one odzwierciedleniem przyjętej idei projektowej. Podwójna elewacja budynku stanowi jednocześnie prosty i charakterystyczny element całego kompleksu. Układ rytmicznych drewnianych słupów ma nawiązywać do licznych drzew w pobliżu budynku, a szklana elewacja ma za zadanie odbicie otoczenia i wtopienie się budynku. Jednocześnie idąc podcieniem budynku przeszklenia pozwalają zajrzeć do środka budynku i zachęcić przechodnia do skorzystania z oferty Centrum Inicjatyw Kulturalnych.

Całość elewacji została zaprojektowana z drewna – materiału naturalnego, ekologicznego, a zarazem przyjemnego w odbiorze i dotyku.

Rytmiczny podział elewacji i pergoli ma stanowić współczesne nawiązanie do historycznej zabudowy Komorowa.

Konstrukcja

Konstrukcję zaprojektowano w technologii tradycyjnej murowanej z bloczków silikatowych z usztywnieniami w postaci żelbetowych trzpieni, słupów, tarcz i drewnianych dźwigarów. Uzupełnieniem konstrukcji budynku są drewniane słupy tworzące fasadę budynku.

Stropy i stropodachy budynku żelbetowe monolityczne, w technologii filigran. Projektowane posadowienie budynków bezpośrednie, z wykorzystaniem żelbetowej płyty dennej lub za pomocą łąw fundamentowych

Rozwiązania materiałowe

Koncepcja projektowa przewiduje zastosowanie współczesnych i prostych materiałów wykończeniowych w barwach jasnych, tak aby projektowana przestrzeń stanowiła tło dla wydarzeń, wystaw, warsztatów itd.

a. Ściany zewnętrzne

Ściany zewnętrzne zaprojektowano jako warstwowe, z częścią nośną w postaci ścian murowanych, ocieplonych wełną mineralną gr.20 cm. Wykończenie elewacji stanowią panele drewniane elewacyjne.

b. stolarka okienna

Przeszklenia zaprojektowano jako stolarkę aluminiową, okna uchylno-otwieralne z okładziną drewnianą.

Instalacje i infrastruktura techniczna

Zapotrzebowanie na wodę do celów bytowych i pożarowych zostanie zapewnione z sieci miejskiej. Odprowadzenie ścieków sanitarnych przewiduje się przyłączem kanalizacji do sieci kanalizacyjnej w drodze. Odprowadzenie wody deszczowej częściowo do sieci kanalizacji deszczowej z wykorzystaniem zbiorników retencyjnych i regulatorem przepływu. Pozostała część deszczówki zostanie zagospodarowania na dachach zielonych na budynku oraz w ogrodach deszczowych na terenie działki. Ogrzewanie budynku zaprojektowano poprzez sieć miejską lub za pomocą pomp ciepła.

Rozwiązania proekologiczne

W celu zmniejszenia negatywnego wpływu budynku na środowisko przewidziano zastosowanie wielu rozwiązań proekologicznych takich jak pompy ciepła zasilającej ogrzewanie podłogowe, urządzenia pozwalające na odzysk szarej wody. Proponuje się wykorzystać **wody opadowe** w następujący sposób:

OGRODY DESZCZOWE – Małe oczyszczalnie biologiczne

Gospodarka wodą w budynku i na działce, element zagospodarowania – ogrody deszczowe w postaci retencyjnych niecek żwirowych z nasadzeniami. Zbieranie wody deszczowej z powierzchni dachów oraz powierzchni nieprzepuszczalnych (chodniki, place, boiska). Stosowanie roślin wspomagających proces oczyszczania przepływającej wody.

ŁĄKI KWIETNE – naturalne ekosystemy

Rabaty z bylin oraz traw ozdobnych na terenie kompleksu szkolnego. Ograniczenie pielęgnacji nasadzeń w celu stworzenia naturalnego i przyjaznego środowisku ekosystemu. Rabaty stanowiące miejsce do życia dla owadów oraz małych zwierząt oraz akumulujące zanieczyszczenia z pyłów komunikacyjnych. Wytrzymałe nawet przy rzadkich opadach.

DACH ZIELONY – gospodarka wodą deszczową

Dach zielony budynku przedszkola – zagospodarowanie wody opadowej wykorzystywanie przy nawadnianiu terenów zielonych. Dach zapobiega nadmiernemu nagrzewaniu budynku w lecie oraz nadmiernym stratą ciepła zimą. Przyczynia się do filtrowania powietrza i produkcji tlenu, pozwala na uniknięcie występowania zjawiska „miejskiej wyspy ciepła”.

POWIERZCHNIE PRZEPUSZCZALNE – zwiększenie retencji wody deszczowej do gruntu

Stosowanie powierzchni biologicznie przepuszczalnych umożliwiających przepuszczanie wody do gruntu.